

P O S U D E K
oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Tomáš Střeleček

Název práce: Svěřenské fondy se zaměřením na zakladatelské právní jednání a jejich správu

Jméno a příjmení oponenta : JUDr. PhDr. David Elischer, Ph.D.

1. Formulace cílů, metodika zpracování práce a aktuálnost tématu:

Autor zvolil vysoce aktuální (a v současné době diskutované) téma svěřenského fondu a jeho pojetí v českém civilním právu, a to zejména s ohledem na rekodifikační úsilí. Téma, které právem zasluhuje zvýšenou pozornost odborné veřejnosti, jak o tom svědčí i několikaletá probíhající diskuse na mezinárodní i evropské úrovni (přínosné jsou v tomto smyslu polemiky kontinentálních právníků s jejich protějšky z oblasti Common Law a smíšených jurisdikcí). Autor v úvodu své práce jasně vymezuje její cíle a klade si otázky, na které se snaží svou prací nalézt odpověď. Vlastní metody práce a přístupu nejsou v úvodu sice zřetelně naznačeny, ale z práce samotné je patrné, že autor zvolil analytický a komparativní přístup (Common Law, Québec, Anglie, Francie, Lucembursko, Lichtenštejnsko a další), který vhodně kombinuje s deskripcí a evaluací judikatury, aby nakonec dospěl k syntetizujícímu poznatku. V tomto ohledu autor prokázal schopnosti nadhledu nad zákonným textem, projevil znalost aktuální judikatury (NS a ÚS), kterou kriticky rozebírá a patřičně zobecňuje. Svou prací se dotkl hned několika velmi diskutovaných problémů souvisejících s novou právní úpravou svěřenského fondu, a to nejen otázky povahy celého institutu (jenž jinak vhodně systematicky zařazuje do kontextu obecnější správy cizího majetku), ale i vzniku svěřenského fondu, dále otázky vlastnické autonomie vyčleněného majetku, přičemž naznačil i širší souvislosti (insolvence, daňové konsekvence, interference s právem pozůstalostním atp.) a celkovou úlohu svěřenského fondu v kontinentálním systému vůbec s možnostmi jeho praktického využití. Náležitou pozornost věnoval také právnímu vymezení statutu a dohledu nad správou majetku vykonávanou svěřenským správcem.

2. Logická struktura a členění diplomové práce:

Text (87 stran včetně úvodu a závěru) je celkově velmi přehledně a jasně členěn, jeho struktura je logická, jednotlivé výklady na sebe souvisle navazují. I další vnitřní členění odpovídá klasickým doktrinárním přístupům, zejména je respektováno předepsané členění pro odborný text, tj. úvod do problematiky, shrnutí dosavadního stavu poznání a odborné diskuse nad problémem, stručný rozbor judikatury a další teoretická východiska, nakonec závěr a úvahy *de lege ferenda*. Práce je rozdělena do 2 velkých kapitol, kdy první kapitola usiluje o vymezení a základní charakteristiku (analýzu) svěřenského fondu v právní úpravě včetně historického exkurzu. Druhá kapitola (vlastní analýza) je pak věnována založení a vzniku SF, formálním i obsahovým náležitostem zakladatelského právního jednání a dále především správě vyčleněného majetku.

3. Rozsah a úroveň použitých zdrojů a práce s nimi, bibliografické citace, poznámkový aparát:

Při zpracování tématu byl použit dostatečný počet bibliografických pramenů (zahraničních i českých), které autor správně uvádí a na konkrétních místech vždy cituje v souladu s citační normou. Poznámkový aparát je zcela adekvátní. Výběr literatury a pramenná základna je reprezentativní a zahrnuje všechny relevantní tituly naší nauky. Lze ocenit, že autor neváhá konfrontovat základní názory české doktríny a jejich odlišná stanoviska zasadit do širšího kontextu a opatřit vlastním hodnocením a závěrem.

4. Jazyková, stylistická úroveň a formální úprava diplomové práce

Jazyková i stylistická úroveň práce je výborná. V práci jsem neshledal žádných gramatických chyb (až na výjimky – správný tvar přechodníku na str. 38 je „vycházejíc“) ani stylistických nedostatků. S právní terminologií je pracováno správně.

5. Formulace vlastních závěrů (práce s judikaturou, úvahy de lege ferenda)

Práce předkládá řadu podnětných názorů a závěrů. Za významný (a zcela správný) pokládám kromě jiného i závěr o tom, že v úpravě OZ 2012 zcela absentují výslovná ustanovení regulující vztah svěřenského fondu zřízeného *mortis causa* a institutů dědického práva. Nemusí po mém soudu jít však jen o případy svěřenského fondu pro případ smrti, ale kolize může vyvstat i při existenci svěřenského fondu zřízeného *inter vivos*, a to se zřetelem k právu nepominutelných dědiců na povinný díl. Zajímavé je pojednání o tzv. tracingu, tj. pravidlech pro „vystopování“ konkrétní věci patřící do majetku svěřenského fondu (str. 14 a násl.). Při ústní obhajobě by se autor mohl blížeji vyjádřit zejména:

- k povaze vlastnické autonomie vyčleněného majetku (nabízí se srovnání kupř. s Lichtenštejnskou úpravou)
- k testamentárnímu svěřenskému fondu (popř. svěřenskému fondu vůbec) a vymezení jeho relací k ustanovením práva dědického

6. Odborná kvalita zpracování tématu diplomové práce

Práce je po odborné stránce standardní a splňuje požadavky kvalifikační práce tohoto stupně, a to jak rozsahem, tak kvalitativní analýzou. Prokazuje autorovy výborné znalosti vybrané hmotněprávní problematiky, jakož i souvisejících procesních otázek a celkovou širší orientaci ve zvolených oblastech a neshledal jsem v ní žádné zásadní nedostatky.

Závěr:

Předložená práce prokázala autorovu samostatnost při zpracovávání nelehkého tématu s komparativním prvkem, jeho schopnost zorientovat se v zákonné úpravě a doktrínách vybraných států. Práce je příslibem dalších autorových vědeckých výstupů. Práci proto doporučuji k ústní obhajobě s hodnocením **výborně**.

Diplomovou práci hodnotím stupněm: výborně.

Datum: 17. 3. 2015

Podpis oponenta diplomové práce: